

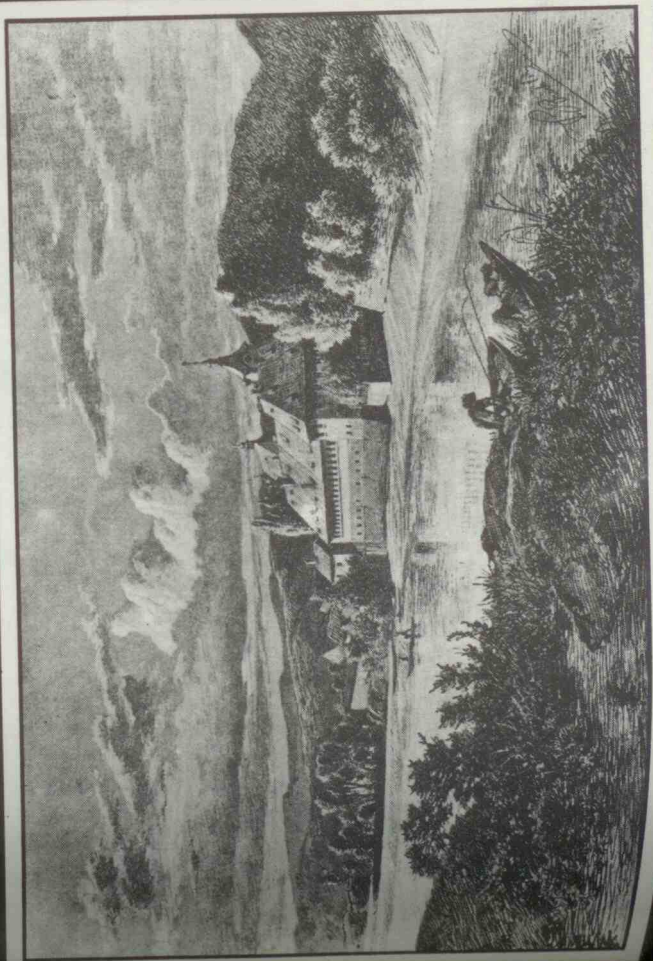
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

06. 8.

ROČNÍK VI

Kulčátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

Rozhovor

Po měsíci jeho starostování navštívili jsme s Kukátkem předsedu MNV dr. Růžka a požádali jej o rozhovor.

Kukátko: Jaký byl první měsíc, pane předsedo?

dr. Růžek: Seznamovací.

Kukátko: S kým a čím jste se seznamoval?

dr. Růžek: Především s aparátem MNV a svými povinnostmi. Novou radu MNV jsem již znal, protože jsem docházel na její zasedání jako mluvčí OF. Poslanecký sbor jsem zatím poznal jen zčásti. A pak už zbývají jen problémy . . .

Kukátko: Jak se s těmi seznamujete?

dr. Růžek: Za pochodu a pěšky. Stačí jít obcí a problémy vás samy oslovují, volají na vás, agresivně a neodbytně se vtírají.

Kukátko: Dejíte se nějak klasifikovat, roztrždit?

dr. Růžek: Myslíte třeba malé a velké, řešitelné a neřešitelné, časové, dobové a nekonečné?

Kukátko: Třeba. Máte jinou představu?

dr. Růžek: Asi ze mě bude čpět marxismus jako naftalín, ale klidně se vrátím k vyčíslené kategorii obecné, jednotlivé a zvláštní.

Kukátko: To nás zajímá. Pokračujte, prosím.

dr. Růžek: Do obecných problémů bych zařadil neexistenci představy, natož skutečného plánu rozvoje Poberounců, rozumějte tím údolí Berounky s přílehlými spádovými oblastmi. Jak jsme slyšeli na veřejném OF, existuje pouze neschválený územní plán, užívaný tu jako karabáč, tu jako kus hadru. Záleží na ruce, která jej svírá.

Do jednotlivých problémů bych zařadil okruhy nebo vrstvy obce, např. komunikace a inženýrské sítě; obchod, služby a turistický ruch; školství, zdravotnictví a sociální sféru; kulturu a sport, atd.

Nu, a zvláštní problémy vyplují většinou jako kombinace problémů z různých vrstev.

Kukátko: Nevypadl Vám náhodou politický život, nový politický systém, politické strany a hnutí, spolkový a klubový život?

dr. Růžek: Kdepak. To je právě alfa a omega všeho. Bez normálního po-

litického života nelze dospět nikam.

Kukátko: A Vy víte kudy kam?

dr. Růžek: Cesta k nápravě vede - podle mne - přes skutečnou emancipaci t v o ř i v é lidské aktivity. Konkrétně: Dejme každému šanci, aby dělal dobře to, co dobře umí. Aby v soutěži s jinými prokázal své kvality. Aby přestalo platit, že mezi slepými jednooký králem.

Kukátko: Platí to i v politice na vsi?

dr. Růžek: Zejména. Cožpak jste si nevěšili na večeru OF se stavební komisí reakce občanů na dosavadní činnost komise? Cožpak poslanci byli voleni? Cožpak skládali účty občanům? Cožpak byli zvyklí na kritiku, připomínky a protikladné názory ti všichni, kdo rozhodovali o obci a občanech? Cožpak neexistovaly jiné mocenské struktury, které se již svou existencí vysmívaly právu a zákonům?

Kukátko: Ptáme se, pane předsedo, znovu: Kudy kam?

dr. Růžek: Rekonstruovat poslanecký sbor. Odvolat ty poslance, kteří se propůjčili k devastaci duchovního i materiálního majetku obce. A je jedno, zda měli 100 % docházku, nebo zda to mysleli dobře. Použité prostředky a dosažené výsledky hovoří jasně. Doplnit sbor poslanců lidmi důvěryhodnými, kteří budou brát poslanecký mandát jako službu občanům, ne jako plus v kádrovém materiálu či prebendu. **Kukátko:** Máte vhodné kandidáty za poslance, kteří již složili funkci, nebo kteří budou odvoláni?

dr. Růžek: Otázka by spíš patřila mluvčím OF a předsedům politických stran, kteří se dohodli u kulatého stolu doplnit plénum. Ale zaplat Pán Bůh, v Dobřichovicích bydlí víc jak pětadvacet schopných, pracovních a slušných lidí, ochotných mandát přijmout.

Kukátko: A kudy kam potom, pane předsedo?

dr. Růžek: Napadá mě trochu absurdní myšlenka, že cesta vpřed vede přes slovo STOP! Stop nesmyslné a sebestopírající aktivity, stop náhodným a nedomyšleným rozhodnutím, stop všemu, co nemá pádný a poctivý důvod k bytí. A pak v co nejkratším intermezzu po mávnutí kouzelným fímfárem udělat zevrubnou inventuru a revizi obce, jejích potřeb a možností.

Kukátko: Hloubkový rentgen organismem Dobřichovic?

dr. Růžek: Přesně tak. Takle analýza dodá informace, na nichž budeme schopni postavit pozitivní rozvoj obce tak, abychom ne-

jednali proti jejím zájmům, ale naopak v souladu se zdravým rozumem.

Kukátko: Myslíte, že to dokážete, pane předsedo?

dr. Růžek: Věřím, že s přispěním poslanců a odborníků z řad občanů Dobřichovic se to musí podařit. Jinak se vydáme známou cestou špatných a ještě horších rozhodnutí.

Kukátko: Děkujeme Vám za rozhovor a těšíme se někdy příště na shledanou.

dr. Růžek: Na shledanou.

≡ z jednání MNV

Zprávy z MNV - telegraficky

Jednání u kulatého stolu. 20. a 27. února proběhlo jednání mezi zástupci politických stran a sdružení. Vyvolala je nutnost reorganizovat poslanecký sbor tak, aby v něm byly paritně zastoupeny politické strany a sdružení, tak, jak to vyžaduje nová politická situace. Za MV NF vystupoval dr. Neumann, za OF p. Řehna, p. Křenek, ing. Tunka, ing. Tyleček, dr. Šarounová a p. Zejenka. Za ČSL vystupoval JUDr. Winzer, za ČSS ing. Německý a za KSČ ing. Hron a p. Šmehlík. Ze 45 poslaneckých míst by měli být 4 kandidáti z ČSL, 3 kandidáti z ČSS, 9 kandidátů z KSČ a 29 bezpartijních. Další jednání proběhne 22.3. tak, aby mohl být využit kooptační zákon, který platí do 31.3.

Rekonstrukce kina a výstavba hotelu Na staré poště. Při MNV byla ustavena pracovní skupina pro jednání s JZD Chýně stran rekonstrukce kina a výstavby hotelu. 20.2. proběhlo jednání o připomínkách k projektovému úkolu. Jednání bylo přerušeno až do doby, kdy JZD Chýně předloží další potřebné materiály. Příští schůzka stanovena na 15.3.

Stanovisko rady MNV Dobřichovice k situaci v MŠ. Vzhledem k situaci, která se vytvořila v pracovním kolektivu zaměstnanků MŠ v Dobřichovicích, vyslechla rada MNV 7.2. bývalou ředitelku MŠ pí. Barešovou, předsedu SRPŠ ing. Smolu a předsedu školské komise MNV p. Kulhánka. Rada MNV vyslechla 13.2. učitelky MŠ pí. Hudcovou, pí. Petělovou, pí. Šarounovou a pí. Švecovou. V zastoupení své manželky, která byla nemocná, hovořil p. Červinka. Rada MNV zvážila všechny poskytnuté informace a dospěla k tomuto závěru: Pracovní problémy,

včetně mezilidských vztahů, mohly být řešeny v rámci pracovního kolektivu, případně s pomocí nadřazeného orgánu, tj. odboru školství ONV. Vtaženy do kontextu zásadních politických změn v naší společnosti zavínaly, že způsob i výsledné řešení nezaručují jejich nepochybnění. Rada MNV dospěla k závěru, že způsob řešení interních problémů nebyl zcela korektní.

Školský odbor ONV Praha-západ přijal resignaci pí. Barešové a převedl ji na jiné pracovníště jako učitelku. Současně pověřil vedením MŠ na přechodnou dobu zástupkyni ředitelky pí. Červínkové. Na místo ředitelky vypíše odbor školství ONV Praha-západ konkurs. Ten zajistí, že vedením MŠ bude pověřena osoba morálně i odborně na výši.

Uzavření střešnice SVAZARMU. Na základě stížnosti občanů Dobřichovic a jednání se zástupci ZO SVAZARMU, občanů a zástupců MNV dne 14.2. rozhodla rada MNV uzavřít s okamžitou platností provoz na svazarmovské střešnici. Majitel střešnice OV SVAZARMU a uživatel střešnice ZO SVAZARMU předložil doklady o majetkoprávním vztahu k TJ Sokol Dobřichovice, posudky hygienika a balistika k provozu střešnice. Pak bude vyvoláno další jednání.

Vážení čtenáři! Podrobné zprávy z jednání rady MNV můžete sledovat ve vývěsní tabuli MNV u družiny vedle skříňky OF!

/jr/

Občanské Forum

Zatím to neumíme.

Ve čtvrtek 21. února se v místním kině opět sešlo fórum dobřichovických občanů. Účast tentokrát zřejmě ovlivnila těžká konkurence televizního přenosu projevu pana prezidenta v americkém kongresu a snad i večerní zápas našich fotbalových hochů ve Španělsku. Těžeme se však: neprojevuje se po hektických měsících tak zvané révoluce opět útlum zájmu o věci veřejné? Nehlásí se o slovo známá česká laxnost a pečlivě vypěstovaná nechuť k vlastní odpovědnosti?

Ve zpola zaplněném kině jsme byli svědky vlekého jednání, kterému tentokrát chyběl vtíp i švih. Po úvodních informacích a volbě nových mluvčích místního OF /dr.J.Řůžek se v souvislosti s nástupem do funkce předsedy MNV vzdal role mluvčího OF/ se představila komise výstavby a územního plánování MNV. Dobře míněná snaha seznámit veřejnost s prací poslanců se však rozbíjela o setrvač-

nost minulé doby. Zdálo se, že většina přítomných je dosud v zajetí ducha tíže a osobní opatrnosti. Referáty členů komise zněly bezbarvě, vyčerpávajícím způsobem podávaly zprávu o vlastní činnosti, slova byla příliš často doslova kulatá, místo adresné věcnosti pouze jemně naznačující a v některých případech všeobecné známou smutnou tvář skutečnosti dokonce zastírala. K diskusi o velice podstatných a důležitých okruzích otázek dalšího stavebního rozvoje Dobřichovic tak došlo až v době všeobecné únavy přítomných, kdy někteří již dokonce opouštěli sál! Ani fórum nepřesvědčilo. I názorům z pléna chyběla příliš často věcnost, přítomní často upadali do pouhého artikulování svých osobních pocitů. Nedokázali jsme se navzájem podporovat a důsledně mířit pánům poslancům na tělo. Jen malý příklad: Na otázku pana Mazače, jak je možné, že má podanou žádost o přidělení pozemku od roku 1975 a dosud nebylo jeho žádosti vyhověno, jsme slyšeli odpověď, že při přidělování pozemků je přihlíženo k sociální situaci žadatele a k "dalším jistým nuancím". Nenašel se nikdo, kdo by se dokázal zeptat, co vlastně znamenají ty "jisté nuance".

Musíme se tedy učit myslet a pohotově reagovat. Je to věcí nás všech, naší společné spoluzodpovědnosti. Jen tak se může správa našich věcí vracet do našich rukou. Jen tak bude moci fórum dobřichovických občanů splnit svou úlohu.

Za koordináční centrum OF Dobřichovice
J. Matl a T. Tomásek

Z historie

Ř E M E S L A K D Y S I
/dokončení/

T E S A Ř I bývali u nás dokonce tři: KROTILOVÉ, otec a syn, měli ohradu v místech dnešního autokempinku, než ji sebrala voda roku 1941; potom přesídlili na roh Hálkovy, kde dodnes žije potomstvo, řemeslo nezdedivší. POUČEK tesařil na tehdejší konci obce, v dílně, kde pracují truhláři JZD, před novou administrativní budovou. Třetím byl ČEČELÍN, jehož dílna s pilou je dnes obhospodařována chalupářsky coby chata číslo 01, mezi kolejištěm a Všenorskou.

S T U D N A Ř I N A jako nezbytné řemeslo ke stavbám přidružené byla provozována dvojmo: starším byl pan KOUBEK - o něm bude ještě řeč mezi výrobci; mladším František FILIP, jehož potomstvo už

jeho dům musí rozšířovat, aby se tam vešlo, žádný z nich se ale řemeslně "nepotatil".

Vůz na pneumatikách na "koňský pohon" pamatují jediný u Půrčtí, jinak po dláždění rachotila kola dřevěná s obručí. Takže v obci byl K O L A Ř pan VLÁŠEK, který tenkrát ovšem neměl naproti přes silnici benzinovou čerpací stanici a bytovky, ale zahradu pana Dyka. Takže kolo se nám polámalo, třeba u trakaře - a pan Vlášek to dal do pořádku. Pokud bylo třeba, i s novou obručí; co by kamenem dohodil, žije dodnes jeden z těch mála, kteří se nezpronevěřili rodinnému řemeslu:

K O V Á Ř Petr VĚTROVEC, kterého k řemeslu přitáhl děda Pepík LEBEDA; pamatujeme ve dvojici s tatíkem, jak společně buší do žhavelého díla v době, kdy téměř přes ulici pracovala druhá kovářská dvojice, otec a syn JÍROVÉ. Přízemní stavení, kde Jírovi pracovali, bylo jedním z nejstarších v obci; nalepené na Starou Poštu směrem k Letům bylo plné ptačího šumotu a švitoření: hnízda vlaštovek a jiráček tvořila souvislou řadu po celé délce široce přečnívající střechy, pod níž pracoval i další řemeslník, který předal řemeslo synovi,

Z Á M E Č N Í K František PONDĚLÍK, jeden ze tří v obci. Dalším byl pan FRÝDL za mostem vedle vily Marie, který byl vlastně jediný typický zámečník, provádějící hlavně tzv. stavební kování, tedy všechno, co je kovového v oknech, dveřích a zárubních - tedy "futrech" že ano? Ostatní dva měli každý svoji specializaci: pan ROUB v dílně za vilou Hájkových /5.května čp.377/ na jednoduchém stroji vyráběl drátěné pleťivo a nás kluky nechal celé hodiny čučet, jak z kola drátu se smyčka po smyčce rodí s vrčením budoucí oplocení. U pana Pondělíka se kromě oprav všeho druhu vyráběly zahrádní lavičky, navičky na hadice a jeho vlastní vynález: kovová zahrádní křesla, podobná a lehounká. Jirka Ráž, jeden z jeho vyučenců, vám může vyprávět, jaký byl o ně zájem i v zahraničí: pro omezenou kapacitu stroje a lidí musel odřící objednávkou několikrát i s í c křesel pro jakýsi středomořský hotelový koncern. V době, kdy se bourala stavba společná s Jírovými, měli už Pondělíkovy postaveno tam, kde bydlí dodnes dědic řemesla, František mladší, a firma už se nazývala STROJNÍ ZÁMEČNICTVÍ plným právem.

Počítali jste dobře? Devatenáct řemesel v obci! Některá dvojmo, ba i trojmo zastoupená! Místři si pro opravu přišli, odvezli, spravený kus donesli až na místo. A ve lhůtách s dnešními nesrovnatelných. Snad se dočká alespoň ta střední generace, že něco podobného

bude zase. Tady. U nás v Dobřichovicích. My dědové a babičky jsme šťastní, že jsme se dočkali aspoň té reálná naděje. A za sebe prohlašuji: Teď, kdy jsem se dočkal naší "sametové revoluce", mohu klidně umřít ...

Naše vzpomínání na řemesla končí výzvou, aby se přihlásili všichni, kdo objevili v minulých vzpomínkách nedostatky nebo chyby. Zatím jediná připomínka se týká námi zapomenutého obchodu proti kruhárně, ale myslíme si, že v leccems jsou nepřesnosti, které bude potřeba opravit. Komu činí psaní potíže, volejte 9911602, vaše připomínky zaznamenáme a nakonec našeho vzpomínání uveřejníme. Přijďte: SLUŽBY A HOSPODY.

Eduard Geissler

POSTŘEHY

Jak spolu hovoříme.

Přišly na nás dějiny. Hnaly se kolem nás jako splašené koně. Taktak jsme chňapli po opratích v zoufalé snaze alespoň je nenechat utéct, když už je nešlo dohonit, neřkuli kočkovat. Dávno jsme v sobě nosili touhu po rozhovoru. Pro pořádek: rozhovor nazývali staří i mlaďeni odpustím/. Ve vzájemném dialogu - rozmlouvání se snažili dobrat pravdy. Pro úplnost vzpomeneme, že metodu dialogu, tedy prostřední konfrontace názorů a námitek, užíval při hledání pravdy třeba Sókratés, vzpomeneme v této souvislosti dialogů Platónových, to už se z dialogu - rozmluvy stal literární žánr. Nejprve jsme chtěli dialog v rovině MY a ONI. To ještě za t e h d y . Vlastně jsme jen chtěli, aby NÁS ONI pustili ke slovu a navíc /nastojte!/, aby NÁS brali vážně. Nebrali. Bylo tudíž mocně demontováno, a tak pěkně se nám to vyvrtilo, že jsme mohli začít rozmlouvat sami se sebou, všichni dohromady jako členové jedné velké komunity, se všemi a o všem, což jest podstatné. Pár týdnů uplynulo, a tak se můžeme ohlednout, jak nám to zatím jde.

Mám pocit, že to není žádná sláva. Člověk s větším nadhledem než já by asi řekl, že je to přirozené. A jistě bude mít svůj díl pravdy.

Moc se na veřejnosti neprojevujeme. Asi se ještě většina z nás trochu stydí prezentovat své vidění světa. Možná, že si někdo ještě nestačil na řadu věcí udělat svůj názor. Nikdo ho po nás za, tehdy, ni jak zvlášť nechtěl, koneckonců informacemi, důležitými pro zaujmání stanovisek, jsme také zrovna zavaleni nebyli. A kulturu veřej-

ného projevu jsme se rovněž neměli kde naučit. Co mi ale připadá horší: neumíme se asi ani poslouchat. Vznikají půvabné situace, kdy třeba řečník sdělí určitou informaci a v následujících minutách se jeden nebo i více posluchačů dožadují téže informace, jako by nikdy nebyla řečena. Nebo jindy je sdělena informace různými posluchači různě pochopena a navíc různě domyšlena, takže její výsledné vyznění je třeba úplně jiné, než byl původní záměr. A to všichni mluvíme česky ...

Těž mám dojem, že i teď, v době naprosto informačního přežití, nám unikají důležité informace tak trochu i díky neefektivní či nedostatečné snaze je získat. Konkrétní příklad: v polovině prosince byl vyvěšen ve vitríně OF seznam poslanců MNV spolu s plánem, na němž jsou zřetelně zakresleny jejich obvody. Stále se ale opakují dotazy typu: 'nevím, kdo je můj poslanec'. Tedy jakási porucha systému vzájemného proudění informací, jejíž příčiny budou asi hlubší, než by se na první pohled zdálo.

A nastává problém, když na základě takhle neúplných či nepřesně interpretovaných a různě domyšlených informací chceme nebo i musíme zaujmout stanovisko k nějakému problému. Klasickým příkladem byla debata o parku a rekonstrukci Staré pošty a o eventuální stavbě nového hotelu /21.2. v kině/. Neúplné nebo různě pochopené informace a následně nepřilíh jasná představa některých diskutujících o celé problematice přispěly k tomu, že debata neodkryla přesně a jasně všechna pro a proti, téma nebylo kvalifikovaně probráno do hloubky a ze všech stran. /Naše kompromisnictví a snad až přílišná sametovost navíc asi i napomohly k tomu, že debata onoho večera, ono hledání pravdy o věcech po výtce veřejných, tedy o stavební činnosti, bylo příliš krotké, beztvaré. Měli bychom začít rozlišovat: jestliže někdo předstoupí před občany jako veřejný funkcionář, pak musí jít všechny ostatní vazby a ohledy stranou a je třeba ho hodnotit jen z toho hlediska, jakým je veřejným funkcionářem, jak dbá o prospěch obce. To by měl být výsledek, jde nám přeci o společné nacházení pravdy ve věcech veřejných.

Každé začátky jsou zkrátka těžké. Nezbyvá nám ale nic jiného, než pokračovat. Poučení dobou za ,tehdy' budeme se dít tvrdošíjně učit demokracii ve správné věci veřejných. Měli bychom ale už být pilnějšími žáky. Učme se lépe zvládat formu svých veřejných projevů. Učme se přesně třídit a formulovat své myšlenky, abychom omežili riziko, že budou pochopeny jinak, než jsme zamýšleli. Mluvy ale jen tehdy, jsme-li vnitřně přesvědčeni, že můžeme přispět ke společnému hledání pravdy. Snažme se opatřit si co nejvíc potřeb-

ných informací, abychom si mohli na věc udělat svůj názor. Vyžadujeme informace, chybí-li nám. Budme ale také pozorní k myšlenkám druhých. Poslouchejme pozorně, zjistíme třeba, že nám to ušetří i náš vlastní čas. Poslouchejme pozorně i tehdy, zdá-li se nám, že řečník mluví dlouho, jednotvárně a nezajímavě. Za ,tehdy' se přeci technika veřejného vystupování, řečnické umění, nijak zvlášť nepřestavalo. Takže naučit se to musíme až teď. Budeme to potřebovat v téhle důležité době, nemáme tolik, jako umění rozlišovat příčiny a následky, nalézat dělicí čáru mezi sametovostí a naivitou, faulem a fair play. V době, kdy se pro nás stále konkrétněji zhmotňují představy o pojmu o b ě a n s k á o d p o v ě d n o s t . Ty opratě přeci stále držíme v rukou. Škubne to s nimi, parkrát nám potvory už mělem vypadly. Ale už snad stojíme vcelku pevně na nohou. Bude se kočírovat ...

Jiří Matl

ZNOVU O BUDOUCNOSTI NEJEN STAVEBNÍ

Je čas vrátit se k jednomu tématu. V říjnu loňského roku rozřešilo dobřichovické veřejné mínění představení projektu přestavby a dostavby Staré pošty v čtyřhvězdičkový hotel; článek O budoucnosti nejen stavební v listopadovém čísle Kukátka podnítil několik čtenářů ke vstupu do diskuse. Část reakcí jsme otiskli v prosinci. V euforii prvých revolučních týdnů se problém ocitl přirozeně poněk stranou zájmu. 21. února jej znovu připomněl večer stavební komise, uspořádaný ve spolupráci s koordinací skupinou místního OF. Hotel zde neprošel. Stovka přítomných občanů se postavila proti stavbě hotelu, pro nebyl jediný. Ti, kteří se zdrželi hlasování, nejsou statisticky významní za předpokladu, že se k pravdě dobírají statistickými metodami.

Dříve největší český deník by napsal, že dobřichovičtí občané řekli stavbě hotelu své rozhodné NE. Všichni máme právo na vlastní názor. A všichni máme právo tento názor vyjádřit. Chceme-li demokracii, měli bychom dokonce vyjádření vlastního názoru k podstatným otázkám počítovat jako svou povinnost. Nemohl jsem se bohužel večerem zúčastnit, z dostupných informací nicméně soudím, že vše probíhalo demokraticky. Občané dostali prostor a využili ho. Výsledek

jejich hlasování sice ještě neznamená konečné rozhodnutí o stavbě hotelu, v konečném rozhodování se s ním ale jistě bude počítat. Vše v pořádku. Cosi mě ale přeci jen zneklidňuje. Šíření, ba masovost jednoho jevu. Téměř denně narážím v novinách na zprávy o dalším kole modřanského sporu občanského fora nebydlících a občanského fora již bydlících, na zprávy o demonstracích proti výstavbě tu výtopny, tu domova důchodců, tu nového křídla nemocnice, tu nové silnice. Občas mi někdo podstrčí petici, požadující bourání, vyštěhování, zastavení výstavby, přidělení objektu tomu či onomu. Občas někdo zahájí hladovku, dosáhne svého a jde se najíst. S výhruzným svistotem tu poletují slova obecný zájem, devastace životního prostředí, mínění všech obyvatel, odstranění pozůstatků totalitní diktatury. Občas za nimi tuším malost, nekompetentnost, sobectví, manipulaci, stádnost. Občas pološím otázku, abych ověřil znalost problému u těch, kdo tak vehementně a svrchovaně demokratickými prostředky prosazují své, tzn. jediné správné řešení. A občas, navzdory něžné revoluci, bývám málem bit.

Je třeba notné dávky ostražitosti. Ještě dlouho budeme sklízet nabuřelé plody stavební gigantomanie moci, která uměla je Gabčíkova. Jsou chvíle, kdy nejvyšším stavebním činem je "záměrná nebudování, vědomá a pokroková zdrženlivost, úmyslná a osvícená tvůrčí nečinnost", jak před půlstoletím napsal velký český architekt Ladislav Žák. Jsme ostražití. Jsme velmi ostražití. Ale v naší ostražitosti může být i příměs onoho českého KDO NIC NE-DĚLÁ, NIC NEZKAZÍ. Předchozí čtyři desetiletí nás navíc vybavila množstvím snadno zobečnitelných zkušeností: JAKÁKOLI ZMĚNA JE K HORŠÍMU. Každá stavba obtěžuje. Pod okny nám hřmotí a smrdí těžké nákladáky, léta se brodíme blátem a zakopáváme o roztroušený stavební materiál, co chvíli někdo překopne kabel nebo vodovodní potrubí, rozjezdí záhonek před domem, k autu musíme o dva bloky dál a výhled nám postupně zakrývá cosi, co z ohavnosti zrození hrozí přerůst v ještě větší ohavnost definitivnosti. Raději nestavět. A když už, tak někde jinde.

Nemáme zatím demokracii. Máme jen záruky, že nám v jejím rozvíjení nebudou bránit tanky a pendreký. Primitivní etymologický výklad demokracie jako vlády lidu nestačí. Neříká nic o tom, komu lid vládne a jak vládne. Demokracie není záležitost statistická. Nelze součet zájmů jednotlivců vydávat za moudrou vůli lidu, dokud hrozí nebezpečí, že zájem jednotlivce je jen zájem o blaho vlastního. Myslím na občana, který se vrátí z demonstrace před branou fabriky,

vypouštějící bez čištění odpad do řeky, postaví transparent s heslem o čisté vodě pro všechny do kouta, převlékne se do montérek, hodí konec hadice za plot a jde pustit kalové čerpadlo. Myslím na občana, který při posuzování výtvarné podoby návrhu přestavby Stareé pošty div nepoplival výlohu nákupního střediska a kráčí domů budovat si stavební zrdžu, která na léta zhyzdí jednu Dobřichovic-kou ulici. Myslím na to, jak jsme svou lhotejností dopustili znehoocení parku a teď lkáme nad jeho možným zábořem pro stavbu hotelu. Myslím na to, jak by v případném referendu o výstavbě kanalizace hlasovali ti, jimž se žumpa vyváží zadarmo sama, kdyby byli k sobě upřímní.

Nemají-li se Dobřichovice stát skansenem hmotných dokladů improvizace a uhýbání nejrůznějším tlakům, měli bychom se k otázce stavební budoucnosti naší obce rychle vrátit. Klást otázky a hledat na ně odpovědi. Klást správné otázky a hledat na ně správné odpovědi. Vraťme se tam, kde jsme v prosinci přestali. Třeba právě ke stavbě hotelu. To, co tehdy napsal pan Karel Šilhavý, svědčí o správné položené otázce: "Potřebujeme kino a restauraci, méně již hotel plný žvoucích Němců." Ano, to je ta otázka: CO POTŘEBUJEME? CO POTŘEBUJÍ DOBŘICHOVICÉ DNES, CO BUDOUCI POTŘEBOVAT ZÍTRA? Ne já, my všichni, naše děti.

Jde nám to velmi pomalu, ale snad se postupně stáváme svéprávnými občany. Svěprávní občané budou schopni vytvořit svěprávnou obec. A svéprávná obec se snad již dokáže vzeprít tomu, co je podle mého soudu největším problémem Dobřichovic, mluvíme-li o stavební činnosti. Totiž tomu, že si kdosi na území naší obce cosi staví, aniž se nás ptá. Nebo se ptá jen těch, kteří nás zastupují jen podle litery již překonaného zákona. To, co tu za poslední léta vzniklo, jsme si nepostavili, ale vesměs bylo postaveno. Nejde o ruce, ale o společnost vůli a chtění. K sobě se chováme rovněž v intencích tohoto vztahu. V republice, o níž jsme se učili, že dávala střílet do dělníků, se obce pyšnily svou školou, sokolovnou, požární zbrojnicí. V republice, která byla údajně dělníků, s i jedna instituce postavila školu, jedna společnost školící středisko, jeden podnik středisko rekreační, jiný podnik továrnu, jeden svaz rozestavěl sportovní halu. Pyšníme se? Dětem skončí vyučování, hodinu flétny ať mají třeba v hasičárně. To je jiný rezort. Chcete udělat výstavu? Zítra tam bude schůze, tak ji koukejte uklidit. Že vám v Karlíku vyhládko? Nejste účastníkem školení. M í s t n í JZD se chystalo stavět chladírenský objekt, který by okolním m í s t

n í m občanům ztrpčil bydlení. Stavební bytové družstvo se sídlem v naší obci proměňuje její část v bezúctěšnou variantu Jižního města. O tohle jde asi především. Abychom si ve vlastní obci nepřipadali jako domorodci v čísi kolonii. Máme-li ale z kolonie vybědnout, musíme velice dobře vědět nejen to, co nechceme, ale především to, co chceme.

Je tu ještě jeden problém. Procházáme-li dnešními Dobřichovicemi, zaráží nás strašlivý úpadek elementární stavební kultury. Kolik je tu zbytečně spotřebovaných stavebních hmot, zbytečně prostavěných peněz. A samozřejmě kolik je tu ošklivosti, nevkusů, tuposti, neduté monstróznosti, bezohlednosti k již vytvořeným hodnotám a k nedobrovolným celoživotním vnímatelům našich výtvorů. Není to přirozené jen specifický dobřichovický problém a nelze to, objektivně vzato, stavebníkům ani příliš vyčítat. Úpadek stavební kultury je všeobecný a dlouhodobý. Mnohému lze ale při troše snahy zabránit.

Neumíme bydlet, ale vytváříme si prostředí pro své bydlení. Za cenu krutých finančních obětí si z velmi obtížně sháněného materiálu stavíme domy, aniž bychom pořádně věděli, co od nich chceme a jak mají vypadat. Vytváříme ohromné kubatury prostoru, který pak neumíme obývat. Léta si v čase, který by měl sloužit odpočinku a třeba sebevzdělání, budujeme vlastní nepohodlí. Sháníme do obývacího pokoje drahou nábytkovou stěnu, do níž nemáme co dát, a přechovou sedací soupravu, do níž jednou za čas useďne návštěva. Většinu času trávíme ve zbytečně malé kuchyni, dílně, garáži. Na fasádu sneseme prvky, které jsme zahlédli tu u známého, tu na novostavbě našeho úřadu. Máme dům, jemuž jsme obětovali léta života. Dům nepohodlný, ošklivý, ale náš.

Příčin tohoto jevu je více. Po zániku skutečné lidové architektury je architektura venkova závislá na vzorech architektury městské. Vzor je svým odvozeným použitím proměněn do podoby více či méně pokleslé, snadno si lze tedy představit výsledek práce s již pokleslým vzorem. A tak se v Dobřichovicích setkáme také s novostavbami rodinných domků, které připomínají špatnou budovu úřadu, stranického sekretariátu či služebny VB. Pro vlastní individuální obytné stavby mnoho dobrých vzorů nezbyvá. Stávají se tedy vzorem jedna druhé, vytvářejí víceméně nezávislou subkulturu, které postupně sama v sobě více a více degeneruje. Obytné stavby, které vytváří tzv. velké stavebnictví / pozor, není tu řeč o architektuře/, vesměs nemohou nejen poskytnout vzor ve smyslu výtvarném, ale ne-

mohou ani své uživatele učít tomu základnímu, totiž bydlení. Odnášíme si z nich neopek zvyk na nejrůznější provozní bariéry, nedomyšlenosti, nesmyslnosti, provizória a surovosti. Osvěta v tomto směru poklesla spíše v kutilské návodě, jak obejít nedostatečnosti naší výroby a služeb. Kvalitnější knihy a časopisy se laikovi zpravidla do ruky nedostanou, výstav je pramálo a málokdo je navštěvuje. Častěji se setkáváme se "vzorové" zařízenými kójemi v obchodních domech a podobnými kójemi v bytech našich známých. K architektům vládně ne důvěra, jejich služby jsou drahé, ušetřené peníze raději prostavíme podle lacinějšího projektu. O kvalitních, levných a snadno dostupných typových projektech a hotových domech raději nemluvit. Není, co by nás vychovávalo, co by nás poučilo. Ti, s nimiž se většinou radíme, na tom nejsou o mnoho lépe, než my. Doby, kdy každý venkovský stavitel a zednický mistr dokázal postavit ne-li hezký, alespoň neurážlivý dům, v němž se dalo dobře bydlet, bohužel již minuly.

Co s tím? Výchova stavebníků a vzestup obecné kulturnosti potrvá generace. Jakákoli stavba podléhá ale dosti složitěmu schvalování. Že by se mezi těmi, kdo se na tomto schvalování podílí, nenašel nikdo schopný upozornit stavebníka na omyly, jimiž se jen připraví o čas a peníze, nikdo schopný odmítnout povolení stavby, která nerespektuje charakter svého okolí a hrozí je znešvařit, vysvětlit stavebníkovi hodnoty starého domu, ohrožené navrženou do- stavbou? Nemá smysl pořádat referenda o veřejných stavbách, pokud si nadále budeme zaneřádovat stále méně krásnou obec nekompetentně povolovanými individuálními stavbami, vnášejícími sem nevkus a ne- kulturnost, pokud budeme nevhodnými stavebními zásahy likvidovat zděděné hodnoty a sami žádné nevytvářet.

HolVol

KULTURA

Radostná zpráva přišla z druhého zasedání nové rady MNV. Ta si totiž stanovila hned na začátku své práce řadu naléhavých úkolů, mezi nimi jeden, na jehož vyřešení občané Dobřichovic dlouhá léta čekali /tedy aspoň někteří, že .../. Tím úkolem bylo defini- tivní umístění Osvětové besedy, tedy nalezení prostoru pro kul- turní a společenskou činnost. Máme teď milou povinnost oznámit, že problém je vyřešen. Pro tyto účely byl určen statek v Palacké- ho ulici č.p. 26. Objekt sám skýtá značné možnosti, počínaje útul-

ným dvorem, přes několik pěkných místností /jedna je, pravda, zatím plná zrní, druhé padá strop/ a prostornou stodolou konce. Odborníci po předběžných prohlídkách považují objekt za rekonstruovatelný. Klíčová bude ovšem otázka finanční. Peněz na opravu /byť postupnou/ bude tak málo, že jí nebude možno zadat organizaci jako celek. Nabízí se ovšem osvědčená, ale i tolik zneužívaná a kritizovaná varianta opravy pomocí brigád. Teď s pomocí nadšenců a fanatiků, jejichž snem je již řadu let objekt, ve kterém by se děti mohly učit např. jazykům, hudbě, tanci, poznávat základy výtvarného umění a kde by se velcí mohli po večerech scházet při kulturních pořadech nebo k debatám o věcech veřejných. Organizace rekonstrukčních prací se ujala kulturní komise MNV ve spolupráci s pracovní skupinou OF pro kulturu. Jejich členové se obraceli s prosbou o pomoc na všechny, kteří jsou naladěni na stejnou vlnu. Dnes už to snad konečně děláme opravdu pro sebe. Každá pomoc je vítána, nápady též. Máte-li chuť, obraťte se prosím na pana Milana Zelenku jr., který postup prací koordinuje /adresa: Dobřichovice, Jirákova 336, tel.: 991 1582/ nebo vhodte své nabídky do schránky OF v č.p. 26. Členové kulturní komise MNV i pracovní skupiny OF pro kulturu by chtěli touto cestou poděkovat nové radě MNV za rychlé úvodní kroky k vyřešení tohoto po léta zanedbávaného problému a především p. Milanovi Zelenkovi jr., který okamžitě začal s prvními opravami.

Mtl

Má První

Jseš milou vzpomínkou
na dovedivé mládí
jseš neodbytnou myšlenkou
mezi školou a prací
jseš něžnou růží
která z jara najde sebe
jseš má kapka rosy
darovaná z nebe

J. Dörfler

KINO

Podězíelí:

USA. 16. 3. 20.00 Ml. nepřístupno
17. 3. 17.30
20.00

Mikéš II.:

Dětské představení. 17. 3. 16.00

Prince - znamení doby:

USA. Koncertní show velké hvězdy americké rockové hudby. 23. 3. 20.00
24. 3. 17.00

Svatba jako řemen.

ČS. Úspěšná česká filmová komedie z roku 1967. 30. 3. 20.00 Ml. nepřístupno
31. 3. 17.30
20.00

Děvětáto a zajáci.

SSSR. Pásmo dětských filmů. 31. 3. 16.00

INZERCE

B E R O U N K A - C E S T O V N Í K A N C E L Á Ř

Vážený pane, vážená paní,

obracíme se na Vás s neobvyklou nabídkou. Hodláme na základě povolení MNV a živnostenského zákona zprostředkovávat pronájem bytů, chat a místností.

Víme, že řada majitelů domů a chat v oblasti Berounky uvažuje o výhodném pronajmání, narážejí však na organizační potíže.

A právě proto vzniká naše firma. Organizačně zajišťujeme a zprostředkujeme zákazníky! Převzeme na sebe úkony spojené s reklamou, evidencí osob a ekonomickým účtováním. Postaráme se o výhodné vytížení lůžek a o Váš maximální zisk!

Jako další perspektivní službu nabízíme tuzemskou a mezinárodní výměnu rekreačních chat ke krátkodobým pobytům.

Chcete získat slušný peněžní obnos v pravidelných intervalech?

Dejte k dispozici své byty, chaty, místnosti! Nudíte se na své chatě? Nabídněte ji k výměně a poznávejte naši vlast i cizinu!

Stačí, když na korespondenční lístek napíšete svou přesnou adresu nebo volejte 9911105 /UTO Praha/. Navštívíme Vás a dohodneme podrobnosti. Turistická sezóna se blíží - neváhejte !!!

Těšíme se na spolupráci!

Dr. Jaroslav Pešek
Za parkem 698
252 29 Dobříchovice

K 3/90 - 01

Ohlídám dítě ve vlastním bytě, dle dohody.

Zn.: tel. 991 1105
K 3/90 - 02

Koupím v Dobříchovicích nebo blízkém okolí rodinný domek. Mohu² uvolnit garsoniéro s terasou, telefonem - v centru a pracovnu-3^{2m} s koupelnou, telefonem v Praze 5.

Zn.: tel. večer 2319874

K 3/90 - 03

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O . Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14.3.1985 a registrováno pod číslem 321002585. Vydává ZO SSM ve spolupráci s kulturní komisí MNV v Dobříchovicích. Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec. Tisk ČTK - Repro a OPS Praha 4. Vychází 1x měsíčně. Cena 2,- Kčs. Uzávěrka tohoto čísla: 4.3.1990, uzávěrka příštího čísla: 20.3.1990. Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobříchovice-Karlík, 252 29 Dobříchovice.